

mer der noget ud af det: Asfalt, motorveje og motorveje og motorveje. Og de har den store fordel frem for os andre, at de ikke engang skal betale.

Jeg vil godt spørge hr. Heiselberg: Hvordan skal det der bedårende motorvejsforlig finansieres? Jeg har hørt forklaringen: Vi fremskriver. Sådan har vi andre aldrig fået lov at sige ovre hos finansministeren: Vi fremskriver.

Det svarer til, at jeg, da jeg var barn, fandt ud af, at man bare gik ind hos købmanden og sagde: På regningen. Så skulle man ikke betale. Det opdagede jeg så senere hen at man skulle.

Men jeg vil da egentlig gerne vide: Hvor skal de penge komme fra? Og at hr. Heiselberg mener, at vi er på niveau med den pendlervision, vi har haft med S-toget til Roskilde, siger igen noget om, at hr. Heiselbergs viden om togdriften sådan set fra brugerens side er højst behersket.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil tro, at fru Margrete Auken er fuldstændig klar over, hvordan finansieringen skal foregå. Men hvis ikke fru Margrete Auken er klar over det, så skal jeg bl.a. sige, at bilisterne betaler ca. 40 mia. kr. for at køre på de danske veje. Så jeg vil tro, at der også kan blive mulighed for, at man kan foretage den udbygning af vejene, sådan som vi har besluttet.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det vil altså sige, at der ingen finansiering er. Vi tager af det sædvanlige skattesystem, for det er jo almindelige skatter og afgifter, som påberåbes i denne her sammenhæng.

Det, som hr. Heiselberg siger, er, at det skal almindelig skattebetales. Vi vil da egentlig gerne vide – og sådan set også spørge Socialdemokraterne, for de plejer ikke at være helt så nøjsomme med at smække penge på bordet, som Venstre og De Konservative er – om tanken nu er, at de som sædvanlig håber på, at SF og Enhedslisten på et eller andet tidspunkt kommer og betaler gamle regninger, som vi gjorde sidst.

Så kan vi sige, at dér gør de altså regning uden vært, det gør de. Det bliver ikke noget med, at vi skal hen og se at få det her finansieret. Men jeg frygter da voldsomt, at det er så stor og vigtig en sag for Socialdemokratiet og for Venstre og for De Konservative at få de her motorveje igennem, omfartsvejen mod nord, at de siger: Det må koste, hvad det vil.

Så kan selv hr. Heiselberg måske oven i købet komme til at sige til Venstre, hvis ulykken skulle ske, og vi fik en borgerlig regering: Det kan godt være, vi skal lave lidt flere skatteøgninger, lidt flere afgifter ude på vejene, for ellers kan vi jo ikke komme igennem med det. Lige når vi snakker om det her, synes jeg næsten, at det kan være det samme.

Men jeg vil godt spørge hr. Heiselberg: Hvad er det for nogle penge? For det er jo nye penge, der skal til.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Brian Mikkelsen som ordfører.

Brian Mikkelsen (KF):

Isoleret set er L 198 et relativt – relativt – godt forslag. Det er ikke noget togforligsforslag. Det er en del af en pakke, vi lavede med regeringen om et vejforlig.

Hvis det var sådan, at vi skulle lave et togforlig med regeringen, ville der komme helt andre boller på suppen. Så ville man tage fat på pendlerproblematikken. Så ville man tage fat på nogle af de store infrastrukturelle problemer, der stadig væk er.

Jeg vil godt fastslå, at det, vi diskuterer i dag, jo er L 198. L 198 er med til at løse nogle af de store kapacitetsproblemer, der er på København-Ringsted-strækningen. Det er uden nogen som helst tvivl, når vi tager alle de regionale interesser bort. Uanset hvor man er valgt kommer fra, så er dét uden nogen som helst tvivl det allerallerstørste togproblem i Danmark, nemlig København-Ringsted. Derfor skal der selvfølgelig også bruges nogle kræfter og ressourcer og prioriteringer på det område.

Det, forslaget her helt konkret handler om, er, at der bliver åbnet op for, at vi kan starte på S-bane-projektet mellem Roskilde og København som den ene del, og som den anden mere epokegørende del, den har der nemlig ikke været så meget diskussion om i pressen, men det er godt nok blevet noteret, så har man jo lagt sig fast på nu, at vi får nybygningsløsningen, hvis og når man får taget fat på problemet.

Vi kan ikke rigtig opponere imod, at vi ikke får taget hurtigere fat. Det er rigtig mange penge, og vi ville måske godt have haft en diskussion med regeringen om, hvorvidt det er den rigtige løsning og den rigtige strækning, man vælger i denne her sammenhæng.

Men vi forventer, at vi, hvis man kommer tættere på og kommer nærmere ind på hele essen-